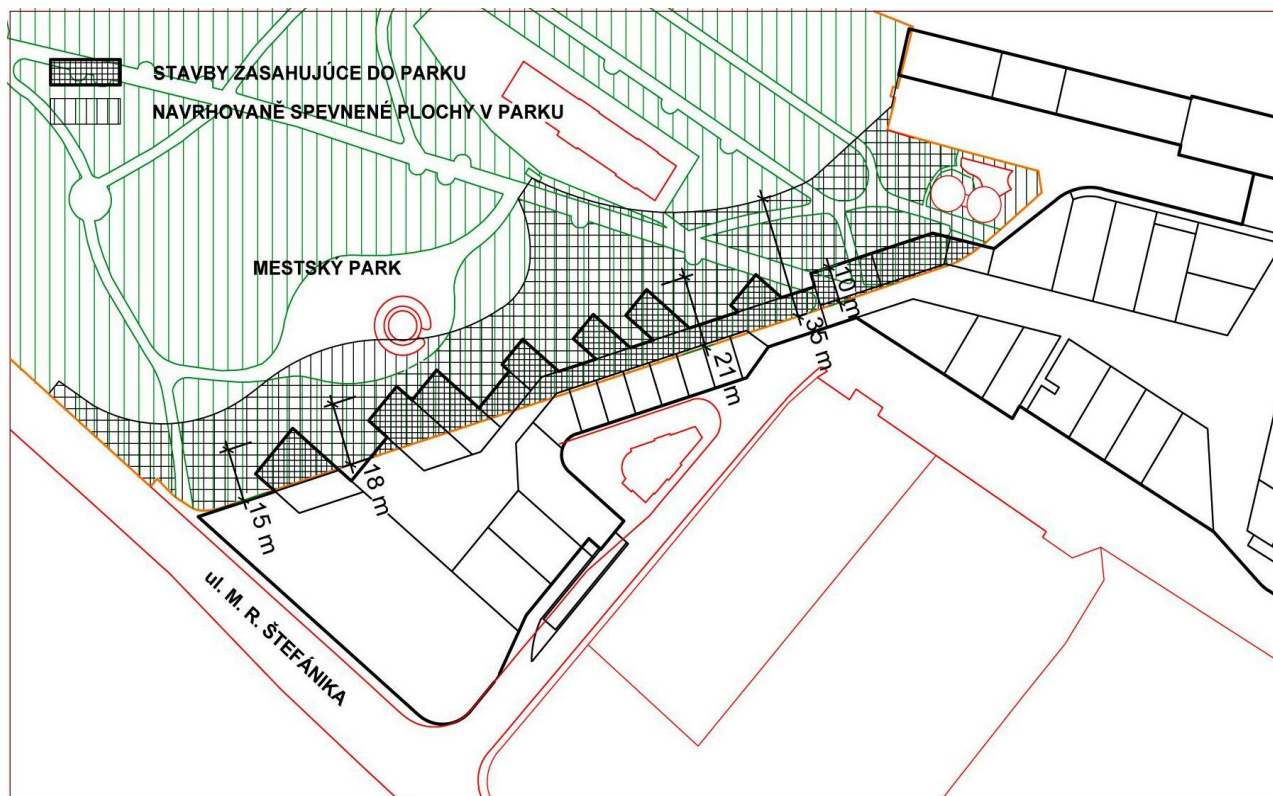

Územný plán mesta Trenčín. Zmeny a doplnky č. 2 – Terminál. Prejednanie hromadnej pripomienky – park – 4. časť.

V predchádzajúcich článkoch som sa venoval navrhovaným zmenám v územnom pláne mesta Trenčín v polohe skôr teoretickej. Teraz zamením fiktívny park za park konkrétny. Vymením vymyslený park za ten skutočný a vymyslenú budovu za tú reálne navrhovanú. Zároveň z môjho pohľadu zosumarizujem dôvody pre ktoré mesto pristupuje k zmene územného plánu.

Dole uvedený výkres je prevzatý z článku č. 05. Je tu vyznačená časť budovy navrhovaného „autobusového terminálu“ zasahujúca do parku a časť mestského parku v Trenčíne pri stanici.

VÝKRES č. 3

Na to, aby investor mohol zrealizovať stavbu podľa svojich predstáv potrebuje v územnom pláne zmeniť tri veci:

1. Spevnené plochy s prírodným povrchom potrebuje započítať do plochy zelene, lebo inak nesplní základnú podmienku – neudržať výmeru zelene na mim. 80 % z plochy parku. Už teraz je výmera zelene v tomto parku blízko minimálnej prípustnej výmery. Bez zmeny ÚP nie je prakticky možné v parku zabráť žiadnu ďalšiu zeleň. Takže nie je možné v ňom stavať. A to bez ohľadu na to, že podiel zastavanej plochy je pod povolenými 10 %.
2. Potrebuje tiež započítať aspoň časť zazelenených striech a fasád po parkovej zelene. Potrebuje si vytvoriť priestor – rezervu pre vydláždené spevnené plochy pred navrhovanou stavbou. Aj v tomto prípade ide o likvidovanú zeleň.
3. Investor tiež potrebuje, aby bolo umožnené viesť hranicu parku cez navrhované objekty bez toho, že by sa tým zmenila (zmenšila) jeho výmera. Zmenu výmery parku by za súčasného legislatívneho stavu asi obhajoval len veľmi ťažko.

Práve presadenie týchto troch zmien umožní investorovi v podstate takmer nekontrolovateľný zásah do parkovej zelene podľa jeho potrieb. To je, podľa mňa, hlavným cieľom

predloženého návrhu zmien regulatív pre mestskú zeleň v územnom pláne mesta Trenčín.

Pri tom je paradoxom, že navrhovaná zmena územného plánu formálne reaguje aj na požiadavku ministerstva životného prostredia zosúladiť projekt „autobusového terminálu“ v Trenčíne s územným plánom mesta.

(Záverečné stanovisko z procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie (Číslo: 3353/2014-3.4/mv) vydané Ministerstvom životného prostredia Slovenskej republiky podľa zákona č. 24/2006Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie ...)

Žiaľ, mesto sa vydalo presne opačným smerom. Rozhodlo sa zosúladiť územný plán s projektom „autobusového terminálu“. Kto vie, čo by ministerstvo životného prostredia povedalo na takéto dôsledky svojich požiadaviek?

Samozrejme tak ako vždy aj teraz platí, že všetko, čo som napísal je len a len môj názor s ktorým nemusí nik súhlasiť.

Ak sú moje uzávery mylné rád si nechám od niekoho vysvetliť pre koho iného okrem potencionálneho investorova ktorý chce stavať v parku sú navrhované zmeny výhodné a prečo. Nech mi niekto odpovie na nasledujúce otázky:

- Komu okrem investorov vyhovuje vyhlásiť chodníky a komunikácie spevnené prírodným materiálom (štrk, kameninová drť, ...) za parkovú zeleň a započítavať ich do plochy zelene?
- Komu okrem investorov vyhovuje prehlásiť antukové ihriská za parkovú zeleň a započítavať ich do plochy zelene?
- Komu okrem investorov vyhovuje vyhlásiť plochy prvkov drobnej architektúry za parkovú zeleň a započítavať ich do plochy zelene?
- Ako sa dá bežnému občanovi vysvetliť, že chodník v parku vysypaný kamennou drťou je vlastne parkovou zeleňou?
- Ako sa dá bežnému občanovi vysvetliť, že prašné antukové ihrisko je vlastne to isté ako pokosený voňavý trávnik alebo záhon letničiek?
- Ako sa dá bežnému občanovi vysvetliť, že vydláždená plocha okolo pitnej fontánky je vlastne trávnikom?

Toto mal byť pôvodne posledný zo série článkov o mestských parkoch a zmene regulatív v nich. Vzhľadom na viacero reakcií žiadajúcich o odpoveď pridám ešte jeden.

Ďalší článok už pozajtra.

Autor: **Akad.arch.Ing. Igor Mrva**

Pridané: 24.02.2015